

DRUMMERS IN DEEMS

'GELIJK EEN AN DERE FLOW'

INTERVIEWS

Joram Bemelmans & Tim Koning (Leif de Leeuw Band)
J.J. Johnson & Tyler Greenwell (Tedeschi Trucks Band)

In dit artikel stappen we in de wereld van de dubbeldrums. Een bijzondere wereld, want of je nou meespeelt met een metronoom een uitgebreidere sequence, of in Ableton Live met loops stoeit; jij bent altijd in control. Heel anders wordt het als je in je band te maken krijgt met een tweede levende drummer; een extra persoonlijkheid met een eigen feel. Hoe werkt dat? Wat zijn de voor- en nadelen? Op de volgende zes pagina's lees je er alles over, met achterin nog een toegift bij de cursus Spelen.

De meeste bandleiders kunnen wel 100 redenen bedenken waarom je dat nooit moet doen: twee drummers in één band. Het is sowieso te hard; je krijgt geheid twee feels; geen ruimte in de groove en sound; het kost te veel geld, en wat dacht je van het gevreesde flam-effect? Zo niet Susan Tedeschi & Derek Trucks en onze eigen Leif de Leeuw. Zij touren vol overtuiging met twee drummers, en hebben daar natuurlijk goede muzikale redenen voor. Wij besloten daar eens wat dieper in te duiken. Han Neijenhuis sprak met de drumtandems van de Tedeschi Trucks Band en de Leif de Leeuw Band. Mark Eeftens ging voor zijn cursus *Spelen* (pagina 57) aan de slag met de beats van Gene & The Krupa's, de jazzformatie rond Joost Patoeka en Stefan Kruger; twee drummers die elkaar soms vloeiend aanvullen en dan weer lijnrecht tegen elkaar in gaan.

Spanning

Dat laatste lijkt wel de rode draad te zijn in het hele dubbeldrumsverhaal. De spanning tussen elkaar complementeren en met elkaar wringen; op zoek naar een feel die rijker is dan de groove van één enkele drummer. Maar daarvoor is wel een bijzonder samenwerking

nodig. En een goed stel oren. Bijzonder is hoe Tim de Koning concludeert dat bij Leif de Leeuw de bandsound er subtieler en dynamischer van is geworden. Bij de Tedeschi Trucks Band draait het volgens J.J. Johnson vooral om luisteren en balans. Geen wonder als je een twaalfkoppige formatie in het gareel moet houden...

Beide formaties zijn schatplichtig aan misschien wel de bekendste dubbeldrumsband aller tijden: de Allman Brothers Band, met het iconische duo Jaimoe (Jai Johanny Johanson) en Butch Trucks. Wacht eens even... Inderdaad, Derek Trucks is een volle neef, en was als supergitaartalent zo'n beetje persoonlijk verantwoordelijk voor de heropleving van de band vanaf 1999 tot het laatste optreden in 2014. Leif de Leeuw raakte op zijn beurt overtuigd van de meerwaarde van een drumtandem tijdens zijn Allman Brothers-project, en wil sindsdien niet meer anders.

Op Slagwerkkrant Plus kun je video's bekijken van een aantal bekende bands die met twee drummers speelden (in sommige gevallen kort of sporadisch), zoals Allman Brothers, Doobie Brothers, King Crimson, Radiohead, Nick Cave, Ornette Coleman en... Abba (plus natuurlijk de bands uit dit artikel). Ook kun je archiefinterviews lezen met een aantal dubbeldrummers. >>

Slagwerkkrant.nl/swkplus

• video's van alle genoemde bands en meer

+ archiefinterview Keith Knudsen en Michael Hossack (Doobie Brothers) uit 2005 (SWK 126)
• archiefinterview Joost Patoeka (Gene & The Krupa's) uit 2014 (SWK 182)

DRUMTANDEM IN BALANS

J.J. Johnson (links) & Tyler Greenwell

Blues, rock, jazz, funk, soul, southern; de Tedeschi Trucks Band mengt een bont palet aan muzikale stijlen tot een geheel eigen rootsound. Neem daarbij de twaalfkoppige bezetting, inclusief blazers en backingvocals, en het is voor drumtandem J.J. Johnson en Tyler Greenwell een schone taak om het hele gezelschap smaakvol te ondersteunen en niemand in de weg te zitten. Zeker ook elkaar niet.

tekst **Han Neijenhuis** foto's **Iris Teunissen**

Balans. Het interview loopt tegen het einde, wanneer J.J. Johnson tot zijn eigen verbazing ineens met het allesomvattende sleutelwoord op de proppen komt. De grote essentie: 'Balans, man! Dat is waar alles om draait. Werk en gezin, de band, de samenwerking tussen Tyler en mij. Het moet kloppen. Als de balans weg is, gaat het mis. Ha, is dat geen mooie conclusie?' Tyler Greenwell zit erbij en grinnikt instemmend. 'Precies wat J.J. zegt. De juiste balans, daar gaat het om.'

J.J. Johnson en Tyler Greenwell, samen vormen ze al tien jaar de solide en vooral groovy drumtandem van de vermaarde Tedeschi Trucks Band, de grote formatie rond gitarist Derek Trucks en zangeres-gitariste Susan Tedeschi. Johnson de wat meer bedachtzame van de twee, en Greenwell de gangmaker. Vrienden zijn ze; door dik en dun. Zowel op het podium als daarbuiten. Greenwell: 'We praten uiteraard veel over muziek en drums, maar ook over privé-zaken. We houden van ons vak, maar touren is niet altijd makkelijk. Het is fijn om iemand te hebben die je begrijpt.'

Twee drummers in een band; hoe werkt dat?

Johnson: 'Ik zie het eigenlijk niet anders dan dat je met een gitarist, bassist en toetsenist speelt. Een tweede drummer is gewoon een extra instrument in het collectief. We maken samen muziek, luisteren naar elkaar, geven elkaar de ruimte. Dat doe je met een gitarist, maar ook met een andere drummer.'

Jullie botsen nooit?

Greenwell: 'Nee nooit. We zijn het niet altijd eens; dat is wat anders. Dan discussiëren we en luisteren we naar elkaar. En zo komen we altijd tot een goede overeenstemming. Ook daarin is vriendschap de basis.'

Bemoeit bandleider Derek Trucks zich jullie drumpartijen en de rolverdeling?

Johnson: 'Zelden. Tyler en ik zijn vrij om te doen wat wij willen. Eén van ons komt met een groove of een pulse, van daaruit werken we verder. Wat heeft de song nodig? En vooral ook: wat niet? Want weglaten is in deze setting vaak net zo belangrijk als toevoegen.'

Spelen jullie dan altijd verschillende patronen? Als ik naar jullie albums luister, lijkt er soms maar één drummer te spelen.

Johnson: 'Sommige nummers hebben gewoon weinig nodig. Dan klinken we inderdaad als één drummer, maar toch spelen we allebei; alleen niet exact hetzelfde. Een simpel voorbeeld: ik speel mijn kick op de downbeat en Tyler doet dat op de achtste in de tweede en derde tel. Twee drummers met allebei een iets andere sound; dan krijg je een spannend patroon. Spannender dan wanneer één drummer het speelt. Ik zie het als een soort magneet tussen Tyler en mij. We trekken naar elkaar toe, op een heel positieve manier.'

Greenwell: 'Stel, Derek komt met een straight rock 'n' roll song. Dan beginnen we heel eenvoudig. Langzaam voegen we toe of laten

wat weg. Totdat het op z'n plek valt. We vullen elkaar aan en versterken elkaar. Dat gaat heel natuurlijk; we denken er nauwelijks over na. Samen proberen we te klinken als één grote, fijne drumkit.'

Als één groove?

Greenwell: 'Ja, één grote, fijne groove. Daar doen we iedere avond onze stinkende best voor. En dan wel zo creatief mogelijk. Niet alleen drums, maar ook andere percussie; tamboerijn, shakertjes, dat soort dingen.'

Johnson: 'Ook daarin hebben we alle vrijheid. We experimenteren veel met percussie en sounds. Ik speel bijvoorbeeld een basisgroove; achtsten op de hihat. Tyler speelt met rechts zestienden met een shaker. Ook dat geeft de muziek die extra dynamiek en afwisseling die het interessant maakt.'

Is de vrijheid groter bij de liveshow?

Johnson: 'Live gaat het in deze band alle kanten op. Improvisaties en dynamiekwisselingen; songs worden soms lang uitgerekt. Daarbinnen zijn wij vrij om onze grooves aan te passen en soms meer los te gaan met fills. Dat is heerlijk op z'n tijd.'

Greenwell: 'Het gebeurt ook wel dat één van ons heel klein speelt. Een zacht brushpatroontje dat nauwelijks opvalt, maar als een soort bindmiddel door de groove loopt. Dat geeft de ander de ruimte iets heel moois te doen. Vaak gebeurt het spontaan. Dat soort kleine dingetjes zijn heel belangrijk in het grote geheel van groove en bandsound.'

Beide drummer noemen in dat verband Jim Keltner als één van de voorbeelden. Greenwell: 'Al die *weird shit* die hij soms speelt. Dat je je afvraagt wat hij in hemelsnaam allemaal doet, maar ondertussen van iets simpels zo iets groots kan maken.'

Johnson: 'Al die patroontjes, die samen leiden tot iets hypnotiserends. Dat is iets waar wij ook steeds naar zoeken. Met op het oog simpele middelen iets swingends en pakkends creëren. Ik denk dat Tyler en ik daar samen steeds beter in worden.'

Spelen jullie nieuwe songs eerst live voordat ze op de plaat komen?

Johnson: 'Soms wel, soms niet. Ik vind het altijd wel lekker als we songs eerst live uitproberen, dan kunnen we eerst wat rommelen met ideeën en grooves.'

Greenwell: 'Sowieso ontwikkelen songs door tijdens de tour. Dynamiek, accenten of ritmische structuren veranderen. Dat is niet eens bewust, dat gebeurt ongemerkt, gewoon omdat het lekker klinkt of voelt. Dat betekent niet dat de originele versie niet meer goed is, maar live krijgt het dan net wat extra's.'

Hoe nemen jullie tracks op in de studio; samen met de band in één ruimte?

Johnson: 'Ja, tegenwoordig wel. Vroeger speelden we ook wel eens geïsoleerd, om overspraak te voorkomen. Dan zaten Tyler en ik afgezonderd van elkaar en van de band. Maar dat past niet bij de sfeer van Tedeschi Trucks Band.'

Greenwell: 'Deze band heeft een livefeel nodig, ook in de studio. Wij spelen ook niet met een clicktrack; dat is te klinisch. Er moet ruimte zijn om dingen te laten gebeuren. En J.J. en ik moeten elkaar kunnen horen en zien. Communiceren, ook in de studio. Zo werken wij.'

Heeft één van jullie de leiding?

Johnson: 'Mensen denken wel eens dat ik de leiding heb en dat Tyler volgt, maar dat is niet zo. Het is fiftyfifty. Dat hoort ook bij onze vriendschap. Geen van ons tweeën zegt de ander wat ie moet doen.' >>

Het zou een soort natuurlijke verhouding van leider en volger kunnen zijn.

Greenwell: 'Tuurlijk, maar wij hebben allebei onze ideeën en inbreng, en tegelijk staan we ook helemaal open voor de mening van de ander. En we hebben hetzelfde doel; een fijne en goede basis leggen voor de muziek van deze band.'

Johnson: 'In een grote band als deze, met bovendien twee drummers, is geen enkele ruimte voor egocentrisch gedrag; dat zou funest zijn.'

Greenwell: 'Dubbele drums is een grote uitdaging, man. Het gaat verder dan wat de meeste drummers hun hele leven doen, namelijk de enige drummer zijn in een band, en dus de vrijheid hebben om te doen wat je wilt. Binnen de kaders van de song dan. Onze situatie is wezenlijk anders, Wij moeten dingen weglaten die we van nature wel

Tyler Greenwell: 'Touren is niet altijd makkelijk; het is fijn om iemand te hebben die je begrijpt'

willen spelen, alles in dienst van het grote geheel. Luisteren is als muzikant altijd essentieel, maar in onze situatie nog veel meer. Het is echt een andere discipline.'

Wanneer deze tour eindigt, ben je dan blij dat je eindelijk even wat anders kunt gaan doen; weer even de enige drummer in een band?

Johnson lacht: 'Man, ik hou van deze band en van deze job. Dus nee, ik heb niet heel dringend de behoefte om wat anders te doen. Ik doe wel eens wat sessies, zoals laatst met Doyle Bramhall, en ik ga na deze tour nog een paar dagen naar Nashville voor wat studiowerk. Maar daarna ben ik even los van de muziek. Relaxen, bij mijn gezin zijn; dat is wat ik tegenwoordig het belangrijkste vind. Weet je waar het om draait? Balans. Dat is de sleutel. In alles.'

>>

Spullen en soundcheck

De Gretsch kits van Tyler en Greenwell staan als gebruikelijk midden achter op de Bühne, op een grote riser. Johnson als altijd rechts (voor het publiek links); Greenwell daarnaast. De zwarte kit van Greenwell heeft enkel een 16" floor; de Antique Pearl van Johnson een 14" en een 16". J.J. Johnson heeft zijn trommels iets hoger gestemd dan Greenwell, én hij speelt tegenwoordig met een 20" kick. 'Waarom? Ik vind het nu weer heel lekker duidelijk klinken, zo'n iets kleinere kick. Maar het kan zomaar zijn dat ik over een tijdje weer op een 22" speel.'

Het basdrumpedaal van Greenwell is nog steeds van Sakae, het inmiddels failliete merk waarvan beide drummers tot voor kort endorseer waren. 'Laat ze het bij Gretsch maar niet horen', lacht Greenwell, die blij is met zijn Gretsch kit, maar ook zeer te spreken over de Sakae Trilogie waar hij lang op speelde. 'Een heel veelzijdige en dynamische kit. Jammer dat het niet meer wordt gemaakt.'

Ondertussen beginnen beide drummers samen wat te spelen. Dynamische patroontjes, fluisterzacht, dan weer vol power, maar altijd die groove. Met name Greenwell gebruikt aller-

lei accessoires om aparte sounds te creëren. Voor een rammeleffect legt hij een brush op zijn floor. Om zijn snare te dempen gebruikt hij één of twee uitgesneden drumvellen, en op de kist naast hem liggen allerlei shakers, tamboerijn en meer kleine handpercussie. Een dik kwartier zijn de mannen aan het spelen. De groove gaat voort. Dan weer kabbelend, vervolgens denderend. Of dit de drumsolo voor de show van vanavond was? 'Nee hoor', zegt Johnson. 'We jammen gewoon maar wat. We luisteren naar elkaar, volgen elkaar. Zo doen we dat tijdens de show ook.'

LICHT EN ROND BIJ LEIF DE LEEUW

De Leif de Leeuw Band is de bekendste Nederlandse rockformatie met twee drummers. Sinds kort pas, trouwens. Tim Koning zat er altijd als enige achter de drumkit. Tot ieders tevredenheid. Maar een Allman Brothers-tour, met Joram Bemelmans als extra drummer, beviel op alle fronten zo goed dat de Leif de Leeuw Band sindsdien een extra drummer heeft.

tekst **Han Neijenhuis** foto's **Marcel Krijgsman**

Lange tijd was Tim Koning dus de enige drummer in de Leif de Leeuw Band. Hij speelde op de laatste drie albums en tourde met de band veelvuldig door Nederland en Europa. Kortom het liep allemaal als een speer met de jonge band, die nog vaak het bluesrocklabel krijgt opgeplakt, maar muzikaal vele uithoeken verkent. Geen enkele reden voor een koerswijziging dus.

Totdat de Leif de Leeuw Band vorig jaar besloot om een Allman Brothers-tour te gaan doen. En aangezien daar nu eenmaal twee drummers in horen, vroeg Koning zijn maatje Joram Bemelmans, die hij kende van het Rotterdamse Codarts. De klik tussen de twee drummers was er al op conservatorium. Bij de LDL Band was dat niet minder. Sterker nog, toen de band na de Allman Brothers-gigs weer een in de reguliere line-up en met de eigen songs de podia op ging, was dat flink wennen. 'Het viel eerlijk gezegd tegen om weer met zijn vieren te spelen,' grinnikt Koning. 'We misten echt iets en bedachten hoe vet het zou zijn om die extra gasten als vast bandlid erbij te hebben. Met meer mensen op het podium is zo veel toffer, al die interactie. Daar waren we het unaniem over eens.'

En zo geschiedde. Toetsenist Rick Linzel werd als vast bandlid ingelijfd, en naast Koning werd ook Joram Bemelmans vaste drummer

in de LDL Band. Het geeft de band een hele nieuwe dimensie, aldus Koning. 'Er is een enorme chemie tussen Joram en mij. Persoonlijk, maar vooral ook muzikaal. Dat is best opmerkelijk, want we hebben een behoorlijk verschillende achtergrond. Ik ben opgegroeid met The Police, Bonham en The Ramones. Joram komt uit de jazzhoek; bigband, Steve Gadd, dat werk. Dat is heel anders en toch hebben een soort van zelfde timing. Op school merkten we dat al, en tijdens die Allman Brothers-gigs viel het helemaal op z'n plek. Het was een soort *best of both worlds*. Soms ruig, soms subtiel; precies wat wij samen zijn.'

Wat miste je toen Joram er na de Allman Brothers-tour niet meer bij was?

Koning: 'Lastig te zeggen, maar ik miste de chemie en het samen-spelen met Joram. Je gaat heel anders spelen met twee drummers. Toen dat wegviel, had ik ineens het gevoel dat het leeg was, dat ik dingen moest gaan opvullen. De muziek van Leif is heel vrij, met veel improvisatie. In het begin moest ik daar best aan wennen. Bands als The Police en The Ramones, waarnaar ik veel luisterde, waren juist heel gestructureerd. Die vrije muziek is anders. Als je dat niet goed

speelt, is de hele vibe weg. Nu we weer met z'n tweeën spelen, merk ik dat het beter werkt en eigenlijk veel gaver is.'

Waar zit 'm het grote verschil in?

Koning: 'Ik benader het nu anders, lichter. In het begin was het nog best rocky wat ik deed.'

Bemelmans: 'De backbeat wordt minder belangrijk. Veel minder *goeng-tsjak goeng-tsjak*. En ook de hihatbenadering is anders, Tim speelt die nog wel veel in achtsten; ik juist graag in zestienden. Die combinatie is heel gaaf.'

Koning: 'Een rockfeel heeft het accent op de downbeat, de twee en de vier op de snare, en een achtstenpuls op de hihat die lekker doorloopt. Het is heel mooi en tof om dat anders te doen. Niet meer die downbeat zo benadrukken, niet zo vaak meer een crash op de eerste tel, de hihat wat lichter en meer in zestienden. En dan vooral ook minder die backbeat benadrukken. Dan krijg je samen meer dat percussieve dat die Allman Brothers-swing ook zo typeert. Dat is echt gaaf.'

Bemelmans: 'Of dat Tim de backbeat wel gewoon speelt op de twee en de vier, en ik kom daar dan achteraan op de vier-ne. *Goeng-goeng-tsjak goeng-goeng-tsjak tsjak*. Heel simpel, maar gelijk een andere flow.'

De groove wordt dan minder rock, minder zwaar?

Koning: 'Weet je, als je met twee drummers hard gaat zitten beuken, dan is dat totaal niet cool. Dan heeft het geen enkele functie. We wil-

len dat ons spel elkaar overlapt, dat je een soort stereobeeld creëert. En dat het swingt. Wat niet betekent dat het nooit eens lekker loos gaat. Ook dat doen we, maar de grooves zijn nu over het algemeen wat minder puntig, meer rond.'

Zitten jullie elkaar nooit in de weg?

Bemelmans: 'In het begin van de Allman Brothers-tour was het best wel wennen. Toen hielden we ons ook erg vast aan de basis-structuur van de songs; veel uitgeschreven sheets. Maar gaandeweg ging het steeds meer vanzelf. De Allman Brothers speelden hun songs iedere avond anders, dus hebben wij de sheets op een bepaald moment ook losgelaten en zijn steeds vrijer gaan spelen. En we voelen van elkaar steeds beter aan waar we naartoe gaan.'

Koning: 'Soms gaat het nog wel eens mis. Dan spelen we allebei op hetzelfde moment een fill; ik in zestienden en Joram in sextolen. Dan kijken we elkaar aan; dat is ook wel lachen. Maar het gebeurt steeds minder.'

Want jullie moeten je ook wel inhouden?

Koning: 'Op zich wel, ja. Met name in het begin speelden we misschien wel te voorzichtig. Maar mooi om te merken hoe dat evolueert. Hoe we steeds beter aanvoelen wie wanneer iets gaafs doet. Dan weet ik dat ik de laatste paar shows daar en daar een fill heb gespeeld en dan doe ik dat gewoon telkens weer. En Joram weet dat dan ook. Zo worden we steeds lossler.' >>

Joram Bemelmans: 'In het begin van de Allman Brothers-tour was het best wel wennen'

Joram Bemelmans

Tim Koning

En nu gaan jullie het bestaande repertoire van de Leif de Leeuw Band samen spelen. Hoe pakken jullie dat aan?

Bemelmans: 'In eerste instantie heb ik de band laten spelen en ben ik gaan luisteren. Wat kan ik aan de muziek toevoegen, hoe kan het anders? En daar zijn Tim en ik samen mee aan de slag gegaan. Tim laat dingetjes weg, ik voeg toe. Sommige grooves hebben we in z'n geheel omgegooid... Al spelend merk je wat wel en niet werkt.'

Koning: 'Aan gitaar- en baspartijen is eigenlijk weinig veranderd.

Tim Koning: 'Als je met twee drummers hard gaat zitten beuken, is dat totaal niet cool'

Het zit 'm echt in de drumgrooves; net wat andere accenten. Wat we ook doen, is in de coupletjes allebei net wat anders spelen, en dan in het refrein exact hetzelfde. Dan komt dat extra binnen. Dat is ook heel tof.

Betekent dat dan dat de bandsound in z'n geheel iets minder heavy wordt; subtieler en dynamischer?

Koning: 'Jazeker. En dat moet ook. Anders heeft het geen functie.' (lacht) 'Dan had ik net zo goed in mijn eentje kunnen blijven beuken.' ■

Spullen en meer

Zoals de bandnaam al zegt, is gitarist Leif de Leeuw de centrale man in de tien jaar geleden opgerichte band. De Leeuw gold op zijn vijftiende al als groot talent; dat jaar won hij de Sena Dutch Guitar Award. Inmiddels draait de Leif de Leeuw Band als een tierelier. De formatie toert veelvuldig door Europa en gaat eind dit jaar naar China. Rotterdammer Tim Koning (tevens lid van docententeam DrumDrieDaagse) is sinds 2015

vaste drummer in de band. Dit jaar is de in Rotterdam studerende, maar uit het Vlaamse Maasmechelen afkomstige Joram Bemelmans als extra drummer bij de band gekomen. Met Koning achter de drums bracht de Leif de Leeuw Band reeds drie albums uit. Onlangs nam de band voor een select publiek in de Sound Vision Studio in Arnhem live z'n Allman Brothers-set op. Hiervan verschijnt na de zomer een album. Dan staan ook

opnamen voor gloednieuw bandalbum gepland.

Tim Koning speelt op een Sakae Trilogy set (22", 12", 14", 16") met een 14"x8" George Way snare. Joram Bemelmans heeft een vintage Olympic uit 1964 (20", 12" en 16") met een 14"x 5½" Adams 8000 snare. Beide drummers spelen op Zildjian bekkens uit diverse series, en op Remo vellen. Tim Koning heeft een endorsement bij de twee laatstgenoemde merken.

Historische drumtandems

1. Afscheidsoptreden van **The Allman Brothers** met Jaimoe (links) en Butch Trucks in 2014, (met gitarist Derek Trucks).
2. **Butch Trucks** (links) en **Jaimoe** (Jai Johanny Johanson)
3. Hoesfoto van het album *What Were One Vices Are Now Habits* van **The Doobie Brothers** uit 1974, met drummers John Hartman en Michael Hossack.
4. **James Brown**-drummers speelden om de beurt (op aangeven van Brown). Hier tijdens een Italiaanse televisieshow in 1971 waarschijnlijk Jabo Starks (rechts) en Clyde Stubblefield.
5. **Jabo Starks** (links) en **Clyde Stubblefield** waren misschien wel de bekendste JB-drummers (check hun duo-dvd *Soul Of The Funky Drummers* uit 1999).
6. **Buddy Rich** en **Gene Krupa** vochten samen heel wat drumbattles uit en namen duoplatten op. Hier tijdens een televisie-optreden in 1971 met bandleider Lionel Hampton.
7. Bij de tour rond album *King Of Limbs* gebruikte **Radiohead** twee drummers. Naast Phil Selway versterkte Portishead-drummer Clive Deamer de band.
8. Tip van Ton Dijkman; **N.E.R.D.** (met rechts een jonge Farrell Williams) had live vaak twee drummers. Hier spelen ze @The Virgin Festival in Ontario (Canada) in 2009.
9. Hier speelt **ABBA** 9 nummers tijdens een tv-special in 1981 met Dick Cavett; wie heel goed oplet (ook op de video), ziet dat er twee drummers aan het werk zijn.

